

Fő az egészség!

Örök igazság, hogy mindennek van jó és van rossz oldala. Ez jutott eszembe, amikor a Patikapénztár szokásos vezetői értekezletén a február havi VIR (Vezetői Információs Rendszer) száraz számait elemeztük.

Még decemberben – a Gyurcsány-csomag megszorító intézkedései ismeretében – az egészségpénztári szférában, így nálunk is általános volt a vélekedés, hogy januártól fel kell készülnünk a hét szűk esztendőre, elvégre a munkáltatói befizetéseket dolgozónként havi 13 100 forintban korlátozták (rossz oldal).

A bevételkiesés éves mértékét a Patikánál 6,4 százalékra prognosztizáltuk (mint ismeretes, nálunk a legalacsonyabb az egy főre jutó havi tagdíj). Eljött a január vége, és be kellett látnunk, hogy rossz volt az előrejelzés: a bevétel az előző év januárjához képest 13,1 százalékkal lett kevesebb (rossz oldal), annak ellenére, hogy mintegy varázsütésre elkezdtek hozzánk özönleni az új munkáltatók (jó oldal).

Így utólag őszintén bevallom, hogy megijedtem. Én, aki mindent előre kiszámolok, megtervezek, tényleg mindenre gondolok, tévedtem. Abban a magyarázatban azért titkon bíztam, hogy a tagok talán a Patika november-december havi akciójában a maguk 870 milliós befizetésükkel alaposan „kiköltekezték” magukat, ezért a kissé visszafogottabb az évkezdés.

Februárban tovább jöttek az új munkáltatók, így reménykedtem, de a bevételt csak a hónap végén mertem megkérdezni. És akkor jött a pozitív meglepetés: nemhogy csökkent volna a munkáltatók és a tagok által befizetett pénz, hanem bőven meghaladva a januári kiesést, a tavaly februárit 20,8 százalékkal fejelte meg (jó oldal).

Eljött az idő arra is, hogy megszámloljuk, mennyi munkáltató lépett be hozzánk az elmúlt két hónapban, és megállapítottuk: a 88-as szám minden eddigi rekordot megdöntött, arról nem is beszélve, hogy a munkáltatók számával lassan araszolunk a 2000 felé.

Lehet, hogy egyszerűen annyit történt, hogy az egészségpénztárakra vonatkozó megszorításokról a sajtó elkezdett beszélni, mert már nem lehet figyelmen kívül hagyni a 627 ezer tag révén érintett közel kétfélmillió ember érdekét? Lehet, hogy aki eddig nem volt egészségpénztárban tag, megismerve a szigorításokat, felmérte, hogy a finanszírozható körben azért még sok minden maradt (jó oldal)?

Persze a feketeleves még hátra van, hiszen a törvényalkotó június 1-jétől jelentősen korlátozta az egészségpénztáron keresztül igénybe vehető prevenció (a Pénztártörvény szóhasználata: életmódjavító) szolgáltatásokat (rossz oldal).

A törvényt elfogadó honatyáink (a megkülönböztetés fontos: voltak, akik a megszorítások ellen voksoltak) nyilvánvalóan nem gondolták végig, hogy az egészségesebb ember ritkábban veszi igénybe az állami ellátórendszert, vagyis csökkenhet az OEP kiadási oldala, ami mellesleg a Brüsszel által jóváhagyott konvergenciaprogramban lefektetett kritériumoknak is megfelel.

Ha van is hely, ahol ezt a gondolatot nem értékeli, mi egyszerű emberek pontosan tudjuk, hogy nem jó betegnek lenni. Gondoljunk csak arra, mit is mondunk, ha tragédia történt velünk? Nem baj, csak egészség legyen! Ez pedig olyan örök igazság, ami a reformban hosszú távon biztosítja az egészségpénztárak szerepét.

Ezt sokat kell mondogatni.

Budapest, 2007. március 13.

Dr. Lukács Marianna

P.S. Jó hír az is, hogy az előző jegyzetben említett könyv (Egészségfinanszírozási pillérek: a társadalombiztosítás, az üzleti betegségbiztosítás és az önkéntes egészségpénztár rendszerszerű összehasonlítása) már megjelent. A könyv nem szerelmes regény, így kis példányszámban adták ki, de az iroda@penztarszovetseg.eu címre írt elektronikus levélben 2950 forintos áron, korlátozott számban megrendelhető.